

4-а Неділя Посту. Неділя Преподобного Івана Літвичника. Святого отця нашого Кирила, архиєпископа Єрусалимського - 18 березня.

Згідно Типікону в цей день служиться літургія св. Василія Великого.

Тропар (глас 7): Знищив Ти хрестом Твоїм смерть,* відчинив розбійникові рай,* мироносицям плач на радість перемінив* і апостолам звелів проповідувати,* що воскрес Ти, Христе Боже,* даючи світові велику милість.

Тропар (глас 1): Пустинним жителем і в тілі ангелом,* і чудотворцем показав ти себе, богоносний отче наш Іван.* Постом, чуванням, молитвою небесні дарування прийнявши,* зціляєш недужих і душі, що з вірою прибігають до тебе.* Слава тому, що дав тобі кріость,* слава тому, що вінчав тебе,* слава тому, що діє тобою всім зцілення.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 4): На висоті правдивої повздережности* Господь тебе поставив, як звізу необманну,* що просвічує світокраї,* наставнику Іване, отче наш.

Прокімен (глас 7): Господь силу людям Своїм дасть,* Господь поблагословить людей своїх миром (Пс 28,11).

Стих: Принесіть Господеві, сини Божі, принесіть Господеві молодих баранців (Пс 28,1).

Прокімен (глас 7): Які величні діла Твої, Господи!* Все премудро сотворив Ти (Пс 103,24).

Апостол: (*Євр 6,13-20*): *Браття, коли Бог учиняв Авраамові обітницю, не маючи поклястися ніким вищим, то поклявся самим собою, кажучи: «Справді поблагословлю тебе щедро й розмножу тебе вельми.»* І він, завдяки довгій терпеливості, осягнув обітницю: люди клянуться більшим від себе, і всякі їхні суперечки кінчаються клятвою на ствердження. Тому й Бог, бажаючи дати спадкоємцям обітниці якнайсильніший доказ, що його рішення непорушне, вжив клятви, щоб двома незмінними речами, в яких неможливо, щоб Бог казав неправду, ми мали сильну заохоту – ми, що прибігли прийняти надію, призначену нам. В ньому маємо, неначе якір душі, безпечний та міцний, що входить аж до середини за завісу, куди ввійшов за нас, як предтеча, Ісус, ставши архієреєм повіки, на зразок Мелхиседека.

Апостол: (*Еф 5,9-19*) (**Преподобному**): *Браття, поводьтеся, як діти світла, бо плід світла знаходиться в кожній добрості, і праведності, і правді. Допевняйтесь, що приємне для Господа, і не беріть участі в неплідних ділах темряви, а краще й докоряйте. Бо соромно навіть казати про те, що роблять вони потаємо! Усе ж те, що світлом докоряється, стає явне, бо все, що явне стає, то світло. Через це то й говорить: Сплячий, вставай, і воскресни із мертвих, і Христос освітлить тебе!* Отож, уважайте,

щоб поводитися обережно, не як немудрі, але як мудрі, використовуючи час, дні бо лукаві! Через це не будьте нерозумні, але розумійте, що є воля осподня. І не впивайтесь вином, в якому розпуста, але краще наповнюйтесь Духом, розмовляючи поміж собою псалмами, і гімнами, і піснями духовними, співаючи й граючи в серці своєму для Господа,

Алилуя (глас 7):

Стих: Добре воно - прославляти Господа, і співати Твоєму імені, Всевишній (Пс 91,2).

Стих: Звіщати вранці Твою милість, ночами - Твою вірність (Пс 91,3).

Стих: Насаджені в домі Господнім, у дворах Бога нашого процвітуть (Пс 91,14).

Євангеліє: (Мр 9,17-31): У той час один чоловік прийшов до Ісуса і, кланяючись, йому сказав: "Учителю, привів я до тебе сина моого, що має німого духа, і де тільки його вхопить, кидає його об землю так, що піниться, скречоче зубами, дерев'яні. Просив я учнів твоїх, щоб його вигнали, та не змогли." Він же у відповідь каже їм: "О роде невірний! Доки я буду з вами? Доки вас терпітиму? Приведіть но його до мене." І привели його до нього. Скорі дух угледів його, притильном тога затряс, і повалившись той на землю, запінившись, почав качатися. Спитав же його батька: "Скільки часу, як це йому сталося?" – "З дитинства", – відповів той. "І часто він кидає його у вогонь і в воду, щоб його погубити. Та якщо можеш, поможи нам, змилосердившись над ним." Ісус же каже йому: "Щодо того – якщо можеш – то все можливо тому, хто вірує." І вмить батько хлопчини викрикнув крізь слізози: "Вірю, поможи моєму невірству!" Ісус же, бачивши, що збігається народ, погрозив нечистому духові, кажучи: "Німий та глухий душа! Наказую тобі: Вийди з нього й не входь більше в нього." І, закричавши та сильно його стрясши, вийшов з нього. І наче змертвів той, тож многі казали: "Вмер він." Але Ісус, уявивши його за руку, підвів його, і той устав. Коли ж увійшов у дім, то учні його питали його насамоті: "Чому ми не могли його вигнати?" Він відповів їм: "Цей рід нічим не можна вигнати, тільки молитвою та постом." Вийшовши звідти, проходили крізь Галилею, і він не хотів, щоб будь-хто знав. Навчав бо своїх учнів і казав їм: "Син Чоловічий буде виданий у руки людям, і вб'ють його, і, вбитий, по трьох днях, воскресне."

Євангеліє: (Мат 4,25-5,12) (Преподобному): Одного разу за Ісусом ішла велика сила людей з Галілеї, і з Десятимістя, і з Єрусалиму, і з Юдеї, і з Зайордання. І, побачивши натовп, Він вийшов на гору. А як сів, підійшли Його учні до Нього. І, відкривши уста Свої, Він навчати їх став, промовляючи:

Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне.

Блаженні засмучені, бо вони будуть утішенні.

Блаженні лагідні, бо землю вспадкують вони.

Блаженні голодні та спрагнені правди, бо вони нагодовані будуть.

Блаженні милостиві, бо помилувані вони будуть.

Блаженні чисті серцем, бо вони будуть бачити Бога.

Блаженні миротворці, бо вони синами Божими стануть.

Блаженні вигнані за правду, бо їхнє Царство Небесне.

Блаженні ви, як ганьбити та гнати вас будуть, і будуть облудно на вас наговорювати всяке слово лихе ради Мене.

Радійте та веселітесь, нагорода бо ваша велика на небесах! Бо так гнали й пророків, що були перед вами.

Замість Достойно: Тобою радується, Благодатная, всяка твар, ангельський собор і чоловічеський рід, освящений храме і раю словесний, дівственна похвало, що із неї Бог воплотився і младенцем став – перед віками сущий Бог наш. Loно бо твоє престолом сотворив і утробу твою просторішою небес учинив. Тобою радується, Благодатная, всяка твар, слава тобі.

Причастний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1).

Другий: В пам'ять вічну буде праведник,* злих слухів неuboїться (Пс 111,6-7). Алилуя (*x3*).